

psalmus: Lege sequentia. Et omnes sicut vestimentum veterascent: et sicut oportorium mutabis eos et mutabunt: tu autem idem ipse es et anni tui non deficient. Vestem audis: cooperatorium audis: et aliud quam corpus intelligis. Speremus ergo etiam mutationem corporum nostrorum: sed tamen ab illo qui erat et ante nos: et manet post nos: a quo sumus quod sumus: ad quem veniemus cum fuerimus mutati: mutantem non mutatum: facientem non factum: mouentem sed manentem. Et quomodo intelligi a carne et sanguine potest: Ego sum qui sum: tu vero idem ipse es: et anni tui non deficient: Sed nos ad illos annos cum his pannosis annis quod sumus: Et illi qui sunt: Nec tamen desperare debemus. Jam enim magnitudine quadam et excellentia sapientie dixerat: Ego sum qui sum: et tamen ad nos consolandos: Ego sum inquit deus Abrahama: et deus Isaac: et deus Jacob. Et nos Abrahamae semine sumus: et nos quibus abiecti: quibus terra et cinis: in illo speramus. Serui sumus: sed propter nos dominus nostram formam serui accepit: propter nos mortales immortalis mori voluit: propter nos exemplum resurrectionis ostendit. Ergo speremus nos venturos ad hos annos stantes: in quibus non circuitu solis peraguntur dies: sed manet quod est sicuti est: quia hoc solum vere est. Nos autem vestrum aliqui ibi esse possumus dicere: Audi et vide vestrum debeas desperare. Audi quod sequitur.

Filij seruorum tuorum inhabitabunt: tibi inhabitabunt: nisi in annis non deficientibus: filij seruorum tuorum inhabitabunt. Et semen eorum in seculum seculi dirigetur. In seculum seculi: in seculum eternum: in seculum manens: sed filij inquit seruorum tuorum: Metuendum ne nos serui dei sumus: et filij nostri ibi futuri sint non nos: Aut si nos filij sumus seruorum: quia filij sumus apostolorum: quid dicturi sumus: Que nam tandem audacia tam infelix filiorum subnascens: et recenti successione gloriantium: que audeat dicere: nos ibi erimus: apostoli ibi non erunt: Absit hoc a pietate filiorum: absit a fide paruulorum: absit ab intelligentia grandium. Ibi erunt et apostoli: arietes procedunt: agni sequuntur. Quare ergo filij seruorum tuorum: et non de compendio serui tui: Et apostoli serui tui: et filij eorum serui tui: et istorum filij nepotes illo: quod nisi serui tui: Omnes compendio includeres: si diceres serui tui inhabitabunt. Uideamus quod nos voluerit admonere. Est enim quiddam gestum in prioribus seculis. Per quadraginta annos filij israel attriti sunt in bere

mo: nullus eorum intravit in terram promissionis: sed filij eorum: Intraverunt sane quia ita recordamur nisi fallor duo: ceteri non. Intrarunt de tot milibus duo. Laboratus est cum eis tamen. Sed deus non laborat: certe laborauit serui ipsius. Quanta protulit: quanta audiuit Moyses pro hominibus non intraturis in terram promissionis: Intravit filij eorum: quod significat: Intrarunt noui homines: veteres non intrabunt. Inde tamen intrarunt duo: vnus et vnitas: tanquam caput et corpus: christus et ecclesia cum omni illa nouitate: id est filioz. Ergo filij seruorum tuorum inhabitabunt. Filij seruorum opera seruorum sunt. Nemo ibi habitabit: nisi pro opera sua. Quid igitur est et filij habitabunt: Nemo gloriatur se habitaturum si dicit se seruum dei: et opera non habet. Non enim habitabunt nisi filij. Quid est ergo: filij seruorum tuorum inhabitabunt: Serui pro opera sua inhabitabunt: serui pro filios suos inhabitabunt. Noli ergo esse sterilis: si vis habitare: promitte fetus quos sequaris: promittendo non efferendo. Filij tui te deducant ad terram promissionis: terram viuentium non morientium. Cum hic viuus in hac peregrinatione illi antecedit: suscipiat te propter refectionem carnalem. Filius Joseph accessit Jacob in egyptum: et ait patri suo et fratribus suis: Ego proueni preparare uos escas. Precedat ergo filij tui: procedant te opera tua: Quales filios promiserit talis sequetur.

Explicit Tract. de ps. CI.
Incipit Tract. de ps. CII.
Prefatio.

In omni munere domini dei nostri: in omni consolatione: in omni correptione: in gratia quam donare dignatus est: in indulgentia quam nobis non habet reddidit quod debebat: in omnibus operibus eius: benedicat anima nostra dominum. Hoc enim catuimus: Unde incipit psalmus de quo loquimur: donate ipso quod possumus. Quae nostra anima benedicat. Unusquisque nostrum excitet et exhortet animam suam: et dicat ei:

Benedic anima mea dominum. Et omnes nos: et qui ubique sunt fratres in christo: vnus homo: cuius caput in celo est. Exhortet ipse vnus homo animam suam: et dicat ei: Benedic anima mea dominum. Obaudit: obtemperat: facit bene: persuadet ei: non ex donis nostris: sed ex illius quae benedicat anima nostra. Suscepit enim psalmus iste ostendere nobis quare benedicat anima nostra dominum: quasi ei respondisset anima sua. Quare mihi dicis: benedic dominum: Audiamus ergo: audiat ipsa anima nostra: consideret omnia quibus excitet: ne pi-

Alia lra. inhabitabit.
Alia lra. non habet.

Alia lra. et officio.

Alia lra.
i q̄ intra me sūt
no mini sancto.

gra sit in benedictione domini: et videat an-
iustus sit qd̄ ei dicit: Benedic anima mea
dominū. Videat si debeat aliud bñdicere
preter dñm. Benedic inquit aia mea do-
minū. Repetit hoc: et expressi⁹ dicit quod
dixerat. Benedic aia mea dñm. Et om-
nia interiora mea nomē sanctū ei-
us. Puto qz nō ad interiora corporis lo-
quitur: Puto euz nō hoc dicere vt pulmo
noster et iecur: et si qua sunt intestina carnis
erūpant in vocē benedictionis dñi. Est q̄-
dem pulmo pectoris nostri: quasi, follis q̄-
dā anhelantis spiritū reciprocū: qui spiri-
tus cōcepti aeris in vocē et sonū expumit:
cū verba digerimus nō potest vocis aliqd̄
sonare ab ore nostro: nisi qd̄ pulmo expres-
sus emiserit: sed nō hinc agitur: hoc totuz
ad aures hoim. Habet aures deus: habet
et sonū cor. Interiora sua alloq̄t homo: vt
benedicant dñm: et dicit eis: Omnia inte-
riora mea nomē sanctū ei⁹ bñdicite. Que-
ris que sunt interiora tua: Sp̄a anima tua.
Qd̄ ergo ait: Benedic aia mea dñm: hoc
ait: omnia interiora mea nomen sanctū ei-
us: subauditur eim: benedicite. Clamat vo-
ce si est homo qui audiat: silet voce quādo
nō est qui audiat. Interiora tua nunq̄ de-
est qui audiat. Itaqz sonabat iā dudū be-
nedictio de ore nostro: et hec ipsa verba cā-
tabamus: Bñdic anima mea dñm: et om-
nia interiora mea nomē sanctū eius. Quā-
tū sat̄ fuit tempori cantauim⁹ et siluimus.
Nūquid interiora tua silere debēt a benedi-
ctiōe domini: Alternet p tpe sonos vocū:
perpetua sit vox interior. Cū conuenis ad
ecclesiā hymnū dicere: sonet vox tua lau-
des dei: dixisti quātū potuisti: discessisti: so-
net anima tua laudes dei. Regocū agis:
laudet dñm anima tua. Cū cibū capis: vi-
de qd̄ ait Ap̄lus: Siue māducatis siue bi-
bitis omnia in gloriā dei facite. Audeo di-
cere cum dormis: benedicat aia tua dñm.
Nō te excitet cogitatio flagicij: nō te exci-
tet depositio furti: nō te excitet cōdicta for-
te corruptio. Innocētia tua etiā in dormi-
ente vox est aie tue. Benedic anima mea
dñm: et oia interiora mea nomē sanctū ei⁹.
Benedic anima mea dñm: et no-
li obliuisci oēs retributiones ei⁹.
Benedic inquit aia mea dominū. Quid
ē aia tua: Oia interiora tua. Benedic aia
mea dñm. Repetitio ad exhortationē va-
let: Ut aut̄ benedicat sp̄ dñm: noli obliu-
isci oēs retributiones eius. Si obliuisceris:

Alia lra.
† dño.

facebis. Nō aut̄ poterūt aī oculos tuos ef-
se retributiones dñi: nisi aī oculos tuos fuerit
pectā tua. Nō sit ante oculos tuos delecta-
tio p̄teriti peccati: sed sit ante oculos tuos
dānatio pcti. Bānatio pcti a te: remissio a
deo. Nec em̄ retribuit dominus: vt possis
dicere: Quid retribuā dño p oibus q̄ re-
tribuit mihi: Hoc em̄ p̄siderātes sc̄ti mar-
tyres quorū memoriā hodie celebram⁹: et
omnes oīno sancti qui vitā istam cōtemp-
serūt: et sicut audistis in eplā Joānis: ani-
mas suas p̄ fratrib⁹ posuerūt: que est p̄fec-
tio caritatis: dicente dño: Maiorē carita-
tē nēo habet q̄ vt aiam suā ponat quis p̄
amicū suis. Nec ergo p̄siderātes sc̄ti mar-
tyres: p̄tempserūt aias suas hic: vt ibi eas
inuenirent: sequentes verba dñi dicentis:
Qui amat animā suā perdet eā: et qui p̄di-
derit eam p̄ter me: in vitam eternā inue-
niet eā. Voluerūt. n. retribuē. Qui: Et qd̄:
Et cui: Hoies misterū suū vsqz ad mortē
deo retribuerūt. Quid: qd̄ ille nō donauit
rat: Quid dederūt qd̄ nō acceperūt: Re-
tribuit ergo mihi ille vere solus q̄ solus do-
nat: sed nō retribuet peccatis n̄ris. Nā re-
tributiones nobis alie debebātur: et alie red-
dite sunt. Noli inq̄t obliuisci oēs retributi-
ones ei⁹: nō tributiones sed retributiones.
Aliud em̄ debebat: et redditū ē qd̄ nō debe-
bat. Tū et ille: Quid retribuā inq̄t dño: p
oib⁹ q̄ retribuit mihi: Nō ait: q̄ tribuit mihi
s̄ q̄ r̄tribuit mihi. Retribuisti tu mala p bo-
nis: et retribuet ip̄e bona p mal. Quō retri-
buisti tu o hō deo mala p bonis: Qui p̄-
fuiti blasphemus et p̄secutor et iniuriosus:
retribuisti blasphemias. Pro qb⁹ bonis:
Primo qz es cū n̄ eēs: s̄ ē et lapis: deinde
qz viuus: sed viuus et pec⁹. Quid retribuēs
dño p eo q̄ sup oia pecora et super oia vo-
latilia fecit te ad imaginē et similitudinē su-
am: Noli q̄rere qd̄ ei retribuas. Similitu-
dinē ip̄ius retribue illi: Nō pl⁹ q̄rit: nūmū
suū exigit. Tu aut̄ p gratijs agēdis: p hu-
militate: p obsequio: p cultu religioso: id
est p his oibus bonis q̄ debebas deo tuo:
p bonis q̄ accepisti q̄ dixi: retribuisti blas-
phemias. Quid ergo ille: Confitere: igno-
sco: Retribuo et ego: sed non quod tu re-
tribuisti. Tu retribuisti mala pro bonis: et
ego retribuo bona p malis. Cogita q̄ aia
oēs retributiones dei: cogita omnia mala
facta tua. Q̄ multa em̄ mala facta tua: tā
multe bone retributiones ei⁹. Et qd̄ illi of-
feres forte xeniorū: Quid munerū: Quid

sacrificiorū: Qm̄ non obliuisceris retribu-
 tiones eius: hoc sacrificio delectaf. Bene-
 dic anima mea dominū. Sacrificiū laudis
 glorificauit me. Immola deo sacrificiū lau-
 dis: et redde altissimo vota tua. Laudari se
 vult deus: et hoc vt tu pficias: nō vt ille sibi
 lumetur. Nō est oīno qđ illi retribuas: et qđ
 exigit: nō sibi: sed tibi exigit: tibi pderit: ti-
 bi seruat. Nō hoc a te amat qđ illū augeat:
 s; qđ te ad illū pducatur. Propterea q̄ que-
 rebant martyres: deficiebāt quodāmodo
 nō inueniēdo: et dicebāt. Quid retribuam
 dño p omnib⁹ que retribuit mihi: Et non
 inuenerūt qđ retribuēt: nisi calicē saluta-
 ris accipiā: et nomen dñi inuocabo. Quid
 retribues dño: Logitabas em̄ et nō inueni-
 ebas: calicē salutaris accipiā. Quid? Cali-
 cem salutarē. Nōne ipse dñs dedit: Be tuo
 aliquid retribue: si potes. Nō dixerim: Me
 fecerūt. Noli de tuo retribuere: Nō vult de⁹
 de tuo sibi retribui. Si de tuo retribuīs: pec-
 catū retribuīs. Dīa em̄ que habes: ab illo
 habes. Tuū peccatū solū habes. Nō vult
 sibi retribui de tuo: de suo vult: quō agrico-
 la de terra quā seminauit. Si segetem attu-
 leris de agricole fructu retribuisti: si spinas
 de tuo obtulisti. Veritatē retribue: in veri-
 tate dominū lauda. Si de tuo volueris mē-
 tieris. Qui loquit mendaciū d suo loquit:
 qui loquit veritatē de deo loquit. Quid ē
 aut accipere calicē salutaris: nisi passiones
 dñi imitari: Hoc martyres fecerūt. Hoc de
 supbientibus dixit: et sedes sublimes iam
 querētibus: et cōuallē ploratiōis deuitati-
 bus: qui volebant sedere vnus ad dexterā
 alius ad sinistrā. Quid ergo ait: Potestis
 bibere calicē quē ego bibitur⁹ sum. Jam q̄
 martyr patus ad victimā sanctā dic: Cali-
 cē salutaris accipiā. Accipiā q̄ calicē chri-
 sti: bibam passionē dñi. Laue ne deficias:
 s; nomē dñi inuocabo. Qui ergo de fece-
 rūt: dñm nō inuocauerūt: de sua fortitudie
 psumperunt. Tu sic redde: vt te accepisse
 qđ reddis memineris. Sic ergo benedicat
 aīa tua dominū: vt nō obliuiscat omnes re-
 tributōes eius. Audite omnes retributio-
 nes eius. Qui ppitius fit omnib⁹
 iniquitatib⁹ tuis: qui sanat omnes
 languores tuos. Qui redimit
 de corruptiōe vitā tuam: qui coro-
 nat te in miseratiōe et misericordia
 Qui satiat in bonis desiderium
 tuū: renouabit sicut aquile iuuen-
 tus tua. Ecce retributiōes. Quid debe-

batur peccatori: nisi suppliciu? Quid debe-
 bat blasphemus: nisi gehenna ignis ardēt?
 Nō ipa retribuit: ne expauescas: ne exhor-
 rescas: ne sine amore timeas. Noli obliui-
 sci oēs retributiōes ei⁹ bonas: et mutare iā:
 ne expiarī s; tributōes ei⁹. Quid dicā: Ma-
 las: Si iustas: nō malas. A te q̄ mala: a deo
 aut bona. Nec h̄ q̄ pateris mala: mala sūt.
 Si em̄ iusta sunt: bona sunt: sed tibi patiē-
 ti hec mala sunt. Nō vis vt mala sint tibi q̄
 iusta sunt dei: non sit mala in cōspectu dei
 iniquitas tua. Nō em̄ cessauit vocare: aut
 vocatū neglexit instruere: aut instructū ces-
 sauit pficere: aut pfectū neglexit coronare.
 Quid dicis: Quia es peccator: Cōuerte-
 re: et accipe retributiōes istas: ppit⁹ fit om-
 nib⁹ iniquitatib⁹ tuis. Post remissionē pecca-
 torū corpus infirmū geris: necesse est: sint q̄
 dā desideria carnalia que te titillent: et q̄
 tibi suggerant delectatiōes illicitas: sed de
 languore tuo veniūt. Adhuc em̄ infirmam
 carnē geris: nōdum est absorpta mors i vi-
 ctoria: nōdum corruptibile hoc induit in-
 corruptionē. Adhuc quibusdā pturbatio-
 nib⁹ etiā ipa anima quatitur post remissio-
 nem peccatorū. Adhuc in piculis tempta-
 tionū versaf: quibusdā suggestiōib⁹ dele-
 ctatur: quibusdā nō delectaf: et in eis quib⁹
 delectaf: aliqui quibusdā cōsentit: capitur.
 Languor est. Sanat et omnes languores tu-
 os. Sanabunt omnes languores tui: noli
 timere. Magni sūt inq̄es: sed maior ē me-
 dicus. Omnipotenti medico: nullus lan-
 guor insanabilis occurrit: tantū tu curari
 te sine: manus eius ne repellas: Nōuit qđ
 agat. Nō tñ delecteris cū fouet: sed etiam
 tolere cum secat. Tolera medicinalē do-
 lorē: futurā cogitans sanitatē. Videte fra-
 tres mei i istis languoribus corporis: quāta
 homines tolerēt: vt paucos dies victuri mo-
 riant: et hos paucos dies incertos. Adul-
 ti em̄ post tolerantia magnorū dolorū cum a
 medicis secarent: aut inter man⁹ medicorū
 mortui sunt: aut iā sani irruēte aliqua egre-
 tudine defuncti sunt. Si tam sibi ppinquā
 mortē sperarent: illos immēsos dolores nō
 susceperent tolerandos. Tu nō toleras ad
 incertū. Qui pmisit sanitatē: nō pōt falli.
 Fallit medicus aliqui: et pmittit sanitatē de
 corpe humano. Quare fallit? Quia non s;
 curat: qđ fecit. Deus fecit corpus tuū: de⁹
 fecit aīam tuā. Nōuit quēadmodū recreet
 qđ creauit. Nōuit quēadmodū reformet
 quod ipse formauit. Tu tñ sub manibus

Alia s̄a.
 t̄ pitiaf.
 firmitates.
 Alia s̄a.
 t̄ intertu.
 misericordia
 miseratiōib⁹
 t̄ replet.
 t̄ vt

medici esto. **O**dit enim repellentē manus suas. **N**ō sit hoc in medici hominis manib⁹. **L**igari se volunt homines et secari: daturi p̄ icerta sanitate certū dolorē: magnā mercedem. **D**eus te quē fecit et cert⁹ curat et gratis. **F**erto ergo manus eius o aīa que benedicis eū: nō obliuiscēs oēs retributiōes ei⁹: **S**anat eīm oēs lāguores tuos q̄ redimit de corruptiōe vitā tuam. **I**nde sanat oēs languores tuos: q̄ redimit de corruptiōe vitā tuā. **E**cce corpus qd̄ corrumpit̄ aggrauat animā. **V**itā ergo habet aīa in corpore corruptibili. **Q**ualē vitā: **O**nera patit̄: pōdera sustinet. **A**d ipm̄ desit cogitandū sicut dignū est ab homie cogitari deū: quāta impediunt velut interpellātia de necessitate corruptiōis hūane: **Q**uāta reuocant: **Q**uāta a sublimi intentiōe detorquet: **Q**uāta impellāt: **Q**ue turba phantasmātū: **Q**ui p̄lli suggestionū: **T**otū hoc in corde hūano tā q̄ de vermib⁹ hui⁹ corruptiōis scater. **E**xaggerauim⁹ morbū: laudem⁹ et medicū **N**ō ergo te sanabit qui fecit talē qualis nō egrotares: si legē sanitatū acceptā seruare uoluisses: **N**ōne tibi et disposuit et mandauit qd̄ tāgeres et qd̄ n̄ tāgeres ad retinendā salutē: **N**oluisti audire ad retinendā: audi ad recipiendā. **L**anguore tuo exptus es: q̄s uera ille iussisset. **I**am tandē aliqui hō qd̄ nō tenuit monit⁹: audiat uel exptus. **Q**ue duricia est quā nec experientia docet: **N**on ergo te sanabit qui talē fecerat: ut nunq̄ egrotares: si ei⁹ p̄cepta seruare uoluisses: **N**ō te sanabit qui fecit angelos: et te reffectū equaturus ē angelis. **N**ō sanabit factū ad imaginē suā qui fecit celum et terrā: **S**anabit te: opus ē ut sanari uelis. **S**anat oīno ille quē libet languidū: sed nō sanat inuitū. **Q**uid autē te beatus: q̄s ut tanq̄ in manu tua: sic habeas in uolūtate sanitatē tuā: **S**i uelles esse in aliquo sublimi honore in hac terra: ducatū: p̄consulatū: p̄fecturā si cōcupisces: nūquid cōtinue posses qd̄ uelles: **N**ūquid uoluntatē tuā potestas seq̄ret: **A**dulti ad ista uolunt puenire et nō possunt: sed si puenerint: qd̄ p̄dest honor egroti: **Q**uis eīm non egrotat in hac uita: **Q**uis nō longum languorē trahit: **M**asci hic in corpore mortali: incipere egrotare est. **Q**uot quotidianis medicamētis fulciunt̄ indigētie nostre: **Q**uotidiana medicamēta sūt refectiones omniū indigentiarū. **F**ames nonne te occideret: nisi medicamentū eius apponeres: **S**itis nōne te pimeret: nisi eaz tu bibē

do non penitus extingueres: sed differres: **R**editura est eīm sitis paululū temperata. **T**ēperamus q̄ istis somētis erumnā egritudinis nostre. **S**tando lassatus eras: sedendo reficeris. **I**pm̄ sedere medicina est lassitudinis. **I**n ipā medicina rursus lassaris: diu sedere nō poteris. **Q**uicqd̄ est ubi fatigationi succurnit: alia fatigatio inchoatur. **Q**uid q̄ ista desideras languidus: **I**psius de salute tua cogita. **A**liquādo egrotat hō in domo sua: in lecto suo egritudine manifestiore. **Q**ūq̄ et ista manifesta sit quam nō lūt homies intueri: tñ ea egritudine ad quaz querunt medici homies: egrotat quisq̄ in domo sua: anhelat febrib⁹ in lecto suo: **E**lit forte cogitare de re familiari aliqd̄: ut iu bere in domo sua: uel fundo: aut disponē: statim cura suoz circūstrepēte et murmurāte: reuocat a talibus curis et dicit illi: dimitte ista: **P**us cogita de salute tua. **E**rgo h̄ tibi dicit: omnis homo: si nō egrotas alia cogita. **S**i te egrotantē languor ip̄e puincit: **P**us de salute tua cogita. **S**alus tua christ⁹ est: **C**hristū ergo cogita. **A**ccepe calicē salutaris ei⁹ qui sanat omnes languores tuos. **H**anc salutē si uolueris obtinebis. **H**onores et diuitias cū quesieris: nō p̄tinuo si uolueris habebis. **H**oc et p̄ciosius est et sequit̄ uoluntatē ei⁹. **U**nde et subdit: **Q**ui sanat omnes languores tuos: qui redimit de corruptiōe vitā tuā. **I**bi sanabit omis lāguor tuus: cum corruptibile hoc induerit in corruptionē. **R**edēpta est eīm uita tua de corruptione: iam secur⁹ esto. **I**nitus est bone fidei cōtract⁹: nemo fallit redēptorē tuum: nemo circūuenit: nemo p̄mit. **E**git hic cōmercium: iam p̄ciuz soluit: sanguinē fudit. **S**anguinē inquā fudit unicus filius dei p̄ nobis. **O** aīa erige te: tanti uales: **R**edimet de corruptiōe vitā tuā. **O**ndit exēplo qd̄ promisit in p̄mio. **A**dortuus ē p̄pter delicta nostra: et resurrexit p̄pter iustificationē nostrā. **S**perent membra: qd̄ in capite demōstratū est. **N**ō curabit mēbra sua: quorum caput leuauit in celum: **E**rgo qui redemit de corruptione uitam tuam: qui coronat te in miseratione et misericordia. **F**az eīm forte q̄si arrogans esse ceperas: cum audires: coronat te in miseratione et misericordia. **E**rgo magnus sum: ergo luctatus suz. **C**uius uiribus: **L**uis: sed ab illo subministratis. **M**am luctaris manifestū est: et ideo coronaberis: quia uincēs. **S**ed uide quis prior uicerit: uide q̄s te faciat etiā secundo

victorem. Ego inquit vici seculum: gaudete. Et vnde gaudemus: si ille vicit seculum: Quasi nos vicerim? Ita plane gaudeamus: quia nos vicimus. Qui in nobis victi sumus: in illo vicimus. Ergo coronat te: quia dona sua coronat non merita tua. Plus omnibus illis laboravi: ait apostolus: sed vide quod adiunxit: Non ego autem sed gratia dei mecum. Et post labores omnes expectat ipsam coronam et dicit: Bonus agone certavi: cursum consummavi: fidem servavi: de cetero reposita est mihi corona iusticie: quae mihi reddet dominus in illa die iustus iudex. Quare? Quia agone certavi. Quare? Quia cursum consummavi. Quare? Quia fidem servavi. Unde certasti? Unde fides servasti? Non ego autem sed gratia dei mecum. Ergo et quod coronari: illi misericordia coronari. Nusquam super: sed lauda dominum. Omnes retributiones eius noli oblivisci. Retributio est cum peccator et impius vocatus es: ut iustificeris. Retributio est cum erectus et gubernatus es ne caderes. Retributio est cum tibi vires subministratae sunt: ut usque in finem perseverares. Retributio est ut etiam caro ista tua quam premebaris resurgat: et nec capitis tui capillus intereat. Retributio est: ut post resurrectionem coroneris. Retributio est ut in eternum deum ipsum sine defectu laudes. Omnes retributiones eius noli oblivisci: si vis ut benedicat aia tua dominum: qui coronat te in misericordia et misericordie. Et quod agam ego coronari? Ecce adiuvaris cum luctarer: finito certamine coronabor: iam nulla residua erit inimica suggestio: vel corruptio cum qua lucter. Sempiternum enim in hac vita luctamur cum corruptione ista. Sed quid scriptum est? Nonnulla inimica destruet mors. Post destructionem mortis nullum timebis inimicum. Unde absorpta est mors in victoria. Tunc ergo erit victoria: tunc corona: Post certamen ergo coronabor: post coronam quod agam: Qui satiatur in bonis desiderium tuum. Adhuc enim audis bonum et anhelas: audis bonum et suspiras: et hoc ipsum quod forte peccas eligendi boni aviditate falleris: et in eo reus detineris quod bonum consilium dei non audis: quid contemnendum et quid eligendum sit. Quod forte negligis discere: si negligendo bona falleris. Ubicumque peccas quasi bonum queris: quasi refectionem desideras. Bona sunt ista quae queris: sed mala tibi erunt deserto illo a quo bona facta sunt. Bonum tuum quere o anima. Est enim bonum aliud alteri

et omnes creature habent quoddam bonum suum integritatis suae et perfectionis nature suae. Interest quod cuius rei imperfecte necessarium sit ut perficiatur. Quere tuum bonum: nemo bonus nisi unus deus. Summum bonum: hoc est tuum bonum. Quid ergo deest cui summum bonum: bonum est: Sunt enim et inferiora bona quae alijs: et alijs bona sunt. Pecori quid bonum est fratres: nisi implere ventrem: carere indigentia: dormire: gestire: vivere: sanum esse: generare: Bonum est illi: et usque ad quendam modum habet boni sui mensuram tributam et concessam ab omnium rerum creatore deo. Tale tu bonum queris: Bona et hoc deus: sed noli solum querere. Loberes christi quod gaudes: quia socius es pecori: Erige spem tuam ad bonum bonorum omnium: ipse erit bonum tuum: a quo tu in tuo genere factus es bonus: et omnia in suo genere facta sunt bona. Fecit enim deus omnia bona valde. Ergo illud bonum quod deus est: si dicam valde bonum: iam et de creatura dictum est: fecit deus omnia bona valde. Quid ergo illud bonum: de quo dictum est: Nemo bonus nisi unus deus: Vicimus quia bonum est valde. Recurrit nobis recordatio de omnibus creaturis: quia dictum est: Fecit deus omnia bona valde. Quid ergo dicturi sumus: Beneficimus in voce: sed non affectu. Veniat in mentem recens illa tractatio psalmi: explicare non possum: iubilem bonum est deus. Quale bonum: quis dicat: Ecce non possumus dicere et non permittimur tacere. Ergo si non possumus dicere: et pro gaudio non permittimur tacere: nec loquamur: nec taceamus. Quid ergo faciemus: non loquentes et non tacentes: Jubilemus. Jubilate deo salutari nostro: iubilate deo omnis terra. Quid est iubilare? Beneferte vocem ineffabilem gaudiorum vestrorum et ructate in eum leticias vestras. Et quae erit illa ructatio post saginam: si modo post modicas istas refectiones tamen afficitur anima nostra: Quid erit quando fiet post redemptionem ab omni corruptione: quod dictum est in isto psalmo: Qui faciat in bonis desiderium tuum: Et quasi quereris: quando satiatur: modo enim non satior ad quodcumque me convertero: vilesit mihi adeptum: quis acciderit desideratum cum omnia quae dum non habeo amo: cum habuero contemno: quod bonum me satiabit: Laus dei. Et ipsa cum corpore quod corrumpit aggruat animam: et deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem: non impletur anima mea: non perficitur: alie de corruptione delectationes indigentiarum deforquet

me ab illa: quādo satiabit desiderū meū in bonis: Quā querit: Renouabit sicut aquile iuuentus tua: Queris ergo quando satiet in bonis anima tua: Quā renouata fuerit iuuentus tua: Et addidit sicut aquile. Profecto h' aliquid latet: qd̄ tamē dici de aquila solet nō tacem⁹: qz nō est ab re hoc intelligere. Illud tñ modo insinuatū sit cordibus nostris: nō sine causa dictū esse a spiritu sancto: Renouabit sicut aquile iuuentus tua. Resurrectionē em̄ quādam significauit nobis. Et quidē renouat iuuentus aq̄le: sed non ad immortalitatē. Bata est em̄ similitudo quātuz de re mortali potuit trahi ad rem vtcūq; significandā imortalem: nō ad demonstrandā. Bicit: aquila cum senectute corpis pressa fuerit: imoderatione rostri crescentis cibū capere nō posse. Pars em̄ rostri eius superior: que supra partē inferiorē aduncat cū pre senecta imoderat⁹ creuerit: lōgitudō ei⁹ incrementi nō eā limit os apire: vt sit aliq̄d receptaculi interuallū int̄ inferiorē partē z vncū superiorē. Nisi em̄ aliq̄d interuallū pateat: non habet morsus quasi forpicē: vnde velut tundeat qd̄ transmittat in fauces. Crescēte itaq; superiore pte z nimis aduncata: nō poterit os apire z aliquid cape. Hoc ei facit vetustas. Pregrauat languore senectutis: z inopia comedēdi languescit nimis: vtrāq; re etatez egestatē accedente. Itaq; mō quodā naturali iur mēsurā reparāde quasi iuuentutis aquila dicitur collidere z pcutere ad petrā ipm quasi labium suū superius quo nimis crescente edendi aditus claudit: atq; ita cōterēdo illud ad petrā excutit: z caret por̄ rostri onere quo cibus impediēbat: accedit ad cibū z omnia repantur: erit post senectutē tanq̄ iuuenis aquila. Redit vigor oīm mēbro rū: nitor plumaz: gubernacula pēnaz: volat excelsa sicut antea: fit in ea quēdā resurrectio. Ad hoc em̄ expōsita est ista similitudo: sicut de luna ponit: qz diminuta z quodāmodo intercepta luna rursus nascit et implet: z significat nobis resurrectiōez. Sy impleta illa nō pmanet: rursus minuitur vt semp significet. Sic ergo z hoc qd̄ de aquila dictū est: Nō ad immortalitatē aquila reparatur: nos autē ad vitā eternā. Sed tamē p̄pterea inde ducta ē similitudo: vt qd̄ nos impedit petra nobis auferat. Non ergo p̄sumas de virib⁹ tuis: firmitas petre tibi excutit vestutatē. Petra autēz erat christus. In christo renouabit sicut aquile iuuent⁹

nra. Etenim inueterauimus inter inimicos nostros: sicut nota est vox psalmi. Inueterauit inquit i omnib⁹ inimicis meis. Unde inueterauim⁹: Carne mortali: carne ista seneca: et ideo p̄cussuz ē sicut senū: z aruit cor meū: qz oblitus sum māducare panē meū. Oblitus sum inquit māducare panē meū. Creuit vetustas: os clausit: atterat in petra. Sic ergo z in hoc psalmo vñ agimus cum p̄mississet: q̄ satiat in bonis desiderū tuū: q̄si r̄nderit aia: nō satiabor de mortalib⁹: nō satiabor de tpalib⁹ aliq̄d eternū donet: aliq̄d eternū cōcedat: sapiētā suā mihi det: v̄bū suū mihi det: deum apud deū: z se deum patrē z filium z spiritū sanctū. Mendicus ante ianuā eius sto: nō dormit quē inuoco: det mihi tres panes. Euāgelīū recordamini. Ecce quid sit nosse dei lras: qui legerūt moti sunt. Non recordamini quendam inopem venisse ad domū amici sui et petisse tres panes: Et ille inq̄t dormiens r̄debat ei et dicebat: iam requiesco: pueri mei intus meū dormiūt. Ille p̄seuerans in petēdo extorsit tedio qd̄ nō potuit merito. Be⁹ autē dare vult: sed nō dat nisi petenti: ne det nō capiēt. Nō tedio tuo vult excitari. Nō em̄ cuz oras tanq̄ dormienti molestus es. At non dormiet neq; dormitabit qui custodit isrl. Semel christus dormiuit: vt illi de latere cōiunx fieret. Dormiuit in cruce: manifestū est. Adortuus ē em̄ vt diceret: Ego dormiui z somnū cepi. Sed nūquid q̄ dormit nō adijciēt vt resurgat: Propterea ibi sequit: Et exurrexi: qz domin⁹ suscepit me. Quid vō iam ap̄lus: Christus inq̄t resurgens a mortuis: iam nō moritur: z mors ei vltra nō dominabit. Ip̄e ergo nō dormit: vide nē fides tua dormiat. Bicat ergo anima iam desiderans satiari quodā excelso z inenarrabili tono cui iubilat potius: z de q̄ iubilat: q̄ aliquid explicat. Jam em̄ vult: iam sentit inde aliquid. Videt se impediri p̄ grauatōne corpis: nō se posse in hac vita satiari: z q̄si r̄deat z dicat: Quid mihi dicitis: satiabit in bonis desiderū tuū: Noui bonū ei⁹ qd̄ desiderē: noui qd̄ mihi sufficiat. Video hoc in philippo: Q̄nde inq̄t nobis patrē z sufficit nobis. Solū patrē quasi desiderabat: oñdit dñs tres patres desiderādos. Qui ē vn⁹ patris: oñdit z dicit: Eāto tpe vobiscū sum: z patrē nō nostis: Philipe q̄ me videt: videt z patrē. Promittit z spiritū quē mittet inq̄t pat̄ in nomine meo. Itēq; ait: quē ego mittā vobis a pat̄e: donū

suum equale sibi. Noui quid desiderē: sed qñ inde satiabor: Ecce mō r de trinitate cogito: quomōcūq; de trinitate: vix i enigma te vix p speculū ex pte audeo aliqd sentire. Qñ satiabor: Renouabit sic aqle iuuetus tua. Nō satiaris mō: qz nō est idonea anima tua ad solidū illū r magnū cibū: sed rostro clauso nō es idonea. Tretustas tibi os clausit: ppterca petra data est: vbi vetusta te cōtrita renouet iuuetus tua sicut aquile: vt possis māducare panē tuuz illū qui ait: Ego sum panis viuus qui de celo descendi. Renouabit iuuentus tua sicut aquile: tu satiaberis in bonis. **Facies misericordias domin⁹: r iudiciū eis qui iniuriā accipiunt.** Facit mō fratres anteq; veniam⁹ ad renouationē: sicut aquile anteq; satiemur i bonis. Quid em̄ hic: qd i ista pegrinatiōe: quid i ista vita: Nūquid deseruimur nō faciens misericordias domin⁹: Et videte quomodo faciat misericordias: nō nos relinques i deserto: non nos relinques in heremo donec pueniam⁹ ad patriā. Faciens misericordias. Sz quib⁹: Beati misericordes: qm̄ ipi misericordiaz consequetur: Nō audistis fratres cū euāgelū legeret. Non ergo putet aliquis futuram in se esse misericordiā dei si est ipse r im misericors. Sed audi q sit mēsurā misericordie: ne qñ in amicū sit: r non sit in inimicū. **Victū est: Dilige inimicos vestros.** Satiari vis bonis dei: satiata sit in te misericordia dei. Plena misericordia: ipa est pfecta misericordia: ipa est q amat que diligit etiā habentē se odio. Nā quid faciā inquit: Si cepero diligere inimicū meū: iniurias accipia: r iniurias pferā: r nō me vindicabo cuz assint leges: Iustū est vt vindices te. Concedit qz iustū est. Tūde vtrū ne habeas qd in te vindicet r vindica. Sic em̄ dicis. Ita ne me non vincabo: quasi de⁹ iusticiā vindicte repumat: r non supbiar vindicantis extinguat: Aut vō adultera illa nō erat lapidanda: Aut si lapidaretur iniquum aliquid fieret: Si inique fieret inique iustum esset. Lex autē iussit: deus iussit. Sed o vos vltiores videte si nō estis peccatores. Ad ducta est adultera mlier lapidāda ex lege: sed adducta est ad latozē legis. Scuis qui adduxisti: vide qui seuias: r in quā seuias. Si peccator i peccatricē: desine seuire: pus cōfiteri. Si peccator seuis in peccatricē: relinque illā. Nouit ille qd de illa sentiat: qd iudicet: quō parcat: quō sanet. Ex lege se

uis: Nōli⁹ nouit qd agat legislator ex qua seuis. Nā dñs eo tpe quo illi oblata ē: inclinato capite scribebat in terra. Tūc scripsit in terra: qñ se inclinauit in terrā. Anteq; se inclinaret in terrā: nō in terra scripsit: sed in lapide. Jam fructuosum aliquid erat fra de dñi litteris paritura. In lapide legē scripsit: significās duriciā iudeoz: In terra scripsit significās fructū xpianoz. Uenerūt ergo illi adducētes adulterā tanq; seuietel fluctus in petrā: sed eius rñsione confracti sunt. Aut em̄ illis: Qui i vob sine peccato est: por in illā lapidem iactet. Et rursuz inclinato capite scribebat in fra. Et vnusq; tam interrogās sciaz suā nō cōparuerūt. Repulit eos nō infirma mulier adultera: s; adulterata scia. Qui vindicare volebāt iudicare cupiebāt. Uenerūt ad petrā: absorti sunt iux petrā iudices eoz. Facies misericordias domin⁹. Sed quib⁹: Beati misericordes: qm̄ ipi misericordiā cōsequetur. In omnes fac misericordiā. Quā misericordiā facturū es iusto: In necessitatib⁹ tñ corporalibus. Cui si defuerint supplementa a te: uō deerunt a deo. Qd g facis tibi plus pdest. Bas medico trāseunti et pctenti: queris r iustū cui des: p quē recipiaris i tabernacula eterna: qz qui recipit iustum in nomie iusti: mercedē iusti accipiet. **Mēdicus te qrit: iustū tu qre.** Be alio em̄ dictū ē: **Omni petenti te da: r de alio dictū est: Besudet elemosyna i manu tua donec inuenias iustum cui eam tradas.** Et si diu nō inuenit: diu quere r iuenies. Sed quid prestabis: Nōne plus tibi prestas: Si nos vobis inqt spūalia semiauum⁹: magnū ē si vestra carnalia metam⁹: Unde ē r illud qd pridē exposuim⁹ i nutu dñi: qz pducit fra sensū iumētis: id est carnalia eis q triturāt: qz boui triturāti os nō isrenabis. Tñ vos adhortati sumus vt in hac re diligentes sitis: cauti: sobrij: opa via: thesauros vros deputetis. Nūquid autē hec frēs iō dicim⁹ vt ita fiāt in nos: Puto in nomie dñi posse esse istā: qñuis infirmoz vocē apostolicā tñ s; vobis pdest: sic ait ipse apłus: Nō qz qro datū: sed reqro fructuz. Quā g elemosynā facturū es iusto: Nō pascebat vidua: pascebat coru⁹: quia pascebat q fecit coruū: **Neliā dico.** Nō g deest vñ de⁹ det suis: tu vide qd emas: qñ emas: quāti emas. Emis enī regnū celozū: r nō ē emēdi temp⁹: nisi i hac vita: r qñ vili emas attēde. Tanti tibi valet: quātuz hie potueris. Fac misericor

Alia tra. mib⁹ inu. antiōb⁹

diā iniquo: nō tanq̄ iniquo. Nam ip̄m iniquū inquitū iniquū ē ne suscipias: ad est ne quasi intentōe ⁊ amore iniquitatis illū suscipias eum. Nam ⁊ p̄bitū est dari peccatori: et suscipere peccatores. Et quō omni petenti te da: Et quomō: si esurient inimic⁹ tuus ciba illum: Quasi contraria vident: sed aperiunt in nomie christi pulsantib⁹: et manifesta erūt querētib⁹. Ne tradas peccatori: ⁊ ne suscipias peccatorē: ⁊ tñ omni petenti te da. Et si peccator est qui te petit: da nō tanq̄ peccatori. Quī das tanq̄ peccatori: Quī in quo peccator ē: hoc tibi placet vt des: deū offendis. Paululū attēdat caritas vestra donec euoluat res etiā exēplis multū vtilis ad intelligendū. Hoc dixi cū esurierit nescio quis: si habes vñ des da. Si vides dandū esse ad subueniendū da: ne pigrescāt in hoc viscera misericordie: qz tibi hō peccator occurrit. Tibi em̄ hō peccator occurrit. Cum dico: occurrit tibi hō peccator: duo noīa dixi: Hec duo noīa nō supflua sunt. Duo nomia: aliud qd̄ homo: aliud qd̄ peccator. Qd̄ hō opus dei ē: qd̄ peccator opus hominis est. Ba opi dei: noli operi hominis. Et quō inq̄t me p̄hibes dare opi hominis: Quid ē dare opi hominis: Peccatori dare p̄pter peccatū: placenti tibi p̄pter peccatū. Et q̄s hoc faciet inq̄s: Quis hoc faciet: Utinā nemo: utinā pauci: utinā nō publice. Qui venatorib⁹ donat: q̄re donant: Bicat̄ mihi. Quare donat venatori: Hoc in illo amat in quo nequissim⁹ est: hoc i illo pascit: hoc in illo vestit: ip̄az neq̄ciam publicā spectaculis omnium. Qui donat histrionib⁹: q̄ donat augurib⁹: q̄ donat meretricib⁹: quare donat: Nūquid nō ⁊ ip̄i hominib⁹ donat: Nō tñ ibi attendūt naturā opis dei: s̄ nequiciaz opis hūani. Vis videre quid honores in venatore qñ illū vestis: Bicat̄ tibi: sis talis: amas illū: gaudes ad illū: vis quodāmodo expoliare te: ⁊ illū vestire. Noli cum iniuria accipere: si tibi de meretricib⁹ dicat: tales sint filie tue. Iniuria est inq̄s. Quare iniuria est: nisi qz illa iniquitas: Quare iniuria: nisi qz illa turpitudō: Nō ergo donas cū nō das fortitudini: sed turpitudini. Quō ergo qui venatori donat: nō hominī donat: s̄ arti nequissime: Nam si homo tñ esset ⁊ venator nō esset: nō donares. Honoras in eo vitū nō naturam. Sic cōtra: si des iusto: si des p̄bete: si des discipulo christi aliqd̄ cui⁹ indiget: et non ibi cogites: qz discipul⁹ christi est: qz mini-

ster ē dei: qz dispēsator ē dei: sed cogites ibi aliud cōmodū temporale: vt fortasse cause tue necessarius: quando fuerit venalis tibi sit: quia ei aliquid porrexisti: tā tu nō dedisti iusto si sic dederis: q̄ ille nō dedit hominī quādo dedit venatori. Res q̄ carissimi in promptu posita est: ⁊ puto qz et si obscura fuit iam manifesta est. Ad hoc dñs te constrinxit cū diceret: Qui recepit iustū: sufficeret. Sed qz potest recipi iust⁹ alia intentione cū putat̄ p̄desse posse ad aliquid temporale: forte ad supplendā cupiditatē: forte ad adiuuanduz vt homo circūueniat: aut opprimat: qz tale ministeriū de illo queris: forte p̄pterea suscipis: negauit tibi mercedem iusti: nisi cū additamēto. Aut em̄. Qui receperit iustū in nomie iusti: mercedē iusti accipiet: id est ideo recipiēs qz iustus est: ⁊ qui recepit p̄betā nō tñ recipere p̄betaz: sed in nomie p̄bete: hoc i illo honorās qd̄ p̄bete est: ad extremū qui dederit calicem aque frigide vni ex minimis istis tñ in nomine discipuli: id est p̄pterea qz discipul⁹ christi est: p̄pterea qz dispēsator sacramētū est: amen dico vobis nō p̄det mercedē suā. Quō ergo intelligis: qui receperit iustum in nomie iusti: mercedē iusti accipiet: Sic intellige: q̄ recepit peccatorē in nomie peccatoris p̄det mercedē. Ergo fratres exercete misericordiā: nō est aliud vinculū caritatis: nō est aliud vehiculū quo p̄ducamur i hac vita ad illā patriā. Extendite dilectionē vsq̄ ad inimicos: securi estote. Is venit christ⁹ cui tāto añ dictū ē: Ex ore infantū ⁊ lactentū p̄fecisti laudē: vt destruas inimicū ⁊ vindicatorē: Qd̄ nōnulli codices defensorē hñt: s̄ veri⁹ vltorē: vindicatorē. Bestruere voluit dñs vindicatorē: id ē cū q̄ se voluit vindicare: vt nō illi dimittantur peccata sua. Quid q̄ inq̄s: Dormiet disciplina: Auferet oīs correptio: Nō auferet. Quid em̄ d̄ luxurioso filio factur⁹ est: Nō castigab: nō verberabis: Seruū ⁊ ip̄m tuū si male viuētē videris: nō pena aliq̄: nō verberib⁹ refrenabis: Fiat hoc fiat: admittit de⁹: imo re p̄bendit si nō fiat: sed aīo dilectōis fac: nō aīo vltōis. Ubi aut̄ potētiores aliq̄s iniuriosos passus fueris: vbi tibi nec corrigere disciplina licet: nec forte etiā monere aut p̄cipere: tolera: secur⁹ tolera. Audi euāgeliz quō lectū est: Beati eritis cuz vos p̄cuti fuerit homies ⁊ dixerit aduersuz vos omne malū mētietes p̄pter nomē meū. Et ibi adidit p̄pter qd̄: ne merito tuo accipias ma-

ledicta nō cā iustificationis dei. Nō est qui maledictus fuerit iustus ē: s; q̄ iustus est: et iniuste maledictus: et si iniuste maledictus premis illi reddis. Propterea securus esto misericors: extēde dilectioz vsq; ad inimicos. Qui forte ptinent ad gubernationē tuam vindica: coerce eū dilectōne cū caritate: attēdēs salutes eternā: ne cū parcis carnī aīa pereat. Fac hoc: et multos passurus es in quos nō potes exercē disciplinā: qz nō ptinet ad iura gubernationis tue. Ferto iniurias: securus esto. Faciet enim misericordias dñs et iudiciū omib; iniuriā accipiētib;. Sic i te facit misericordiā si miserus fueris: sic eris misericors: vt qd̄ pateri iniuriā nō sit impunitū. **Mibi vindictaz et ego retribuā dicit dñs.**
Notas fecit vias suas Moysi:
 Quas vias: vias suas notas fecit Moysi: Quare Moysen elegit: Ex moysen itellige oēs iustos: oēs scōs. Unū posuit oēs occurrant. Unū p̄ Moysen data ē lex: et h; aliqd̄ obscurū traditio ip̄a legis. Ad hoc em̄ data est lex: vt cōvinceret languidus: et medicū imploraret: Ip̄a ē occulta via dei. Jā dudū audieras: qui sanat oēs lāguozes tuos. Lāguozes in egrotis latebāt: dati sunt quinq; libri Moysi: cincta est piscina quinq; porticib; p̄duxit languidos vt ibi iacerēt: vt p̄derent: non vt sanarent. Quinq; porticus p̄debant languidos: nō curabant. Piscina curabat descēdente vno: et hec piscina turbata. Turbatio piscine in passione dñi. Clemēs enim et ignorat factus: cū dicit ab alijs ip̄e ē christus: ab alijs nō est christus: iustus est: peccator est: magister ē: seductor est: turbavit aquā: id est pplm: et in tota illa pturbatione aque vnus sanabat: q̄a in passiōe dñi vnitas sanat. Qui p̄ter vnitatē fuerit: et si iacebit in porticib; sanari nō poterit: et si legem tenet: ad salutē nō puenit. Ergo quia h; ibi mysteriū est: iō docet datā legē vt cōuicerent peccatores: et ad gratiā accipiendā medicū inuocarēt. Unū ille cōuictus ē quē in se trāfiguratur Paulus ap̄tus dicens. Infelix hō: q̄s me liberabit de corpore mortis h;? Per mādātū em̄ demonstrata illi erat quē dā rixa in seip̄o: vñ dicit: Ulideo aliā legez in mēbris meis repugnātē legi mētis mee: et captiuū me ducentē in lege peccati quē ē i mēbris meis. Cognouit se i miseria: in genu: in rixa: in cōtentiōe: ip̄e secū sibi non cōcordans a se dissonans: a se resiliēs. Et quid ait optans pacem: pacē verā: pacem supernā: Infelix ego homo: quis me libera-

bit de corpore mortis huius? Gratia dei p̄ Jesum christū dominū nostrū. Tū enim abundauit peccatū sup̄abundauit gratia. Unde autē abundauit peccatū: Lex autē subintravit: vt abundaret peccatū. Quare lege subintrāte abundauit peccatū: Quia nolebant se confiteri homines peccatores: addita lege facti sūt p̄uicatores. P̄uicator enim non est quisq; nisi cum legem transgressus fuerit. Ip̄e ap̄stolus hoc dicit: Tū. n. nō ē lex nec p̄uicatio. Abūdauit ergo peccatū vt sup̄abundaret gratia. Ergo vt dicere ceperam: quia hoc est in lege magnū mysteriū: ideo eam datam: vt crescente peccato humiliarent superbi: humiliati confiterent: confessi sanarent. Iste sunt vie occulte quas notas fecit Moysi p̄ quē legem dedit: qua peccatum abundaret: et sup̄abundaret gratia. Non crudeliter hoc fecit deus: sed consilio medicine. Aliquādo em̄ videtur sibi homo sanus et egrotat: et in eo qd̄ egrotat et non sentit: medicū nō querit. Augetur morbus: crescit molestia: queritur medicus: et totum sanatur corpus. **Notas fecit vias suas Moysi. Filijs israel volūtales suas.** Aliquid omnibus filijs israel? Sed veris filijs israel: imo omnibus filijs israel. Qui em̄ dolosi: qui insidiosi: qui hypocrite: non filij israel. Et qui filij israel: Ecce vere israelita in quo dolus nō est. **Filijs israel volūtales suas. Miserator et misericors dominus: longanimis et multe misericordie.** Quid tā longanimis? Quid tam multū in misericordia? Peccat et viuif: accedit peccata: auget vita. Blasphemaf̄ quotidie: et facit solem suū oriri sup̄ bonos et malos: Vocat vndiq; ad correctionē: vocat vndiq; ad penitentiaz: vocat beneficijs creature: vocat impertiendo tempus viuendi: vocat p̄ lectore: vocat per tractatore: vocat p̄ intimā cogitationē: vocat per flagellū correctionis: vocat p̄ misericordiā consolationis. **Longanimis et multe misericordie.** Sed observa ne lōgitudine misericordie dei male vtedo tū tibi thesaurizes: qd̄ ait ap̄tus: irā in die ire et reuelatōis iusti iudicij dei. Nā hoc ait ap̄tus: An diuitias benignitatis et lōganimitatis ei? ptēnis: ignorās qz patiētia dei ad penuētā te adducit: Qz tibi parcat: putas qz places ei. Hec fecisti inquit et tacuisti: Suspiciatus es iniquitatē q̄ ero tui similis. Non mihi placent peccata: sed longanimitate quero recte facta. Si punirem

Alia lra.
 t multū misericors.

peccatores: non inuenirē cōfessores. Ergo te deus longanimitate sua parcēdo ad penitentiā adducit: tu autem quotidie dicis: finis hodiernus dies: et sic ero et crastino die: nō enim cras erit ultimus et tertio die: et subito venit ira eius. Fratres nō tardetis conuerti ad dñm. Sūt enim qui pparant cōuersionem et differūt: et sit in illis vox coruina: cras: cras. *Coru* de arca missus: nō est reuersus. *Ad* querit deus dilationē in voce coruina: sed p̄fessionē in gemitu colūbino. *Ad* missa colūba reuersa ē. *Ad* diu cras: cras: *Ad* obserua ultimum cras: qz ignoras quod sit ultimum cras. Sufficiat qd̄ vixisti: vsqz ad hodiernum peccator. *Ad* disti. Sepe soles audire: audisti et hodie. *Ad* quōdie audis: tū quotidie nō corrigeris. Tu enim s̄m duriciā cordis tui: et cor impenitēs thesaurizas tibi irā in die ire et reuelationis iusti iudicij dei: q̄ reddet unicuiqz s̄m opa sua. *Ad* sic tibi videat deus misericors: vt nō videat et iustus. *Ad* misericors et misator dñs. *Ad* audio et gaudeo: ita dic: audi et gaude. *Ad* huc addidit: lōganimus et multū misericors: et i extremo: et verax. *Ad* haudes ad verba superiora: ad ultimum treme. Sic misericors et lōganimis est: vt sit et verax. *Ad* tibi thesaurizaueris irā i die ire: nōne expieris iustū quē cōtēpisti benignū? *Ad* in fine irasceatur: neqz in eternum indignabit. *Ad* Quia et qd̄ viuim in flagellis et correctiōe mortalitatis: de indignatiōe ipsi est: de pena hoc habem primi peccati. Fratres mei nō solū cogitare debem vt futuras minas ipsius euadam: sed et p̄sentē irā: qz et ista ira ipsius ē: cui et se et nos fuisse dicit filios apostolus. *Ad* quippe. *Ad* fuim enim et nos aliqui natura filij ire: sicut et ceteri. Ergo ex ira ipsi ē qz hic homo pegrinat: qd̄ laborat. *Ad* ē ex ira ipsi fratres mei: In sudore vultus tui: et i labore edes panē tuū: et terra spinas et tribulos piet tibi: *Ad* auctore nro dcm ē. *Ad* si est aliud vita nostra: si poteris cōuertere ad aliquā voluptatē: vbi spinas non sentias: *Ad* Elige qd̄ volueris: esto auar⁹ luxurios⁹: vt duo ista sola nō dicam⁹: adde tertiu⁹: ambitiosus. In honorū cupiditate quāte spine: In luxuria libidinū quāte spine: In ardore auaricie quāte spine: *Ad* Amores turpes quātas molestas hnt: *Ad* Quātas sollicitudines hic in ista vita: *Ad* mitto gebennā. *Ad* vide ne iā ipse tibi gebēna sis. *Ad* hoc. n. totū frēs mei de ira ipsi ē: et cū te p̄uertes vt iuste agas: nō poteris nisi laborare in terra: et non finis

labor: nisi cum finita fuerit via. *Ad* portet in via laborare: vt i patria gaudeam⁹. Ergo consolat p̄missione sua laborem tuum: sudorem tuū: molestias tuas: et dicit tibi: *Ad* in finem irasceat: neqz in eternū indignabit.

Ad Non s̄m peccata nostra fecit nobis: *Ad* Beo gratias: quia hoc voluit. *Ad* Non qd̄ merebamur accepimus. *Ad* Non s̄m peccata nostra fecit nobis. *Ad* Neqz s̄m iniquitates nras retribuit nobis. *Ad* s̄m altitudine celi a terra: *Ad* cōfirmavit domin⁹ misericordiā suam super timentes eum. *Ad* Confirmavit dominus misericordiam suam super timentes eum. *Ad* Scdm quid: *Ad* Scdm altitudine celi a terra. *Ad* Quid dixit: *Ad* Si aliquādo potest celus abcedere a p̄tectione terre: aliquādo potent deus non p̄tegere timentes se. *Ad* Attende et celum: vbiqz atqz vndiqz p̄tegit terram: et nulla pars terre est que nō celo p̄tegetur. *Ad* Peccant homines sub celo: faciunt omnia mala sub celo: tamē p̄tegunt celo. *Ad* Inde lux ad oculos: inde aer: inde spiritus: inde pluuia ad terrā p̄pter fructus: inde omnis misericordia a celo. *Ad* Tolle auxiliū celi a terra: statim deficiet. *Ad* Sicut ergo p̄tectio celi p̄manet super terrā: sic p̄tectio domini p̄manet super timentes eum. *Ad* Times deum: supra te est p̄tectio ipsius. *Ad* Sed forte flagellaris: et putas quia deseruit te deus: si deseruit p̄tectio celi terram: quā s̄m altitudine celi a terra cōfirmavit domin⁹ misericordiā suā super timentes eum. *Ad* Et quid fecit: *Ad* Quia non scdm peccata nostra retribuit nobis.

Ad Quātum distat oriens ab occidente: longe fecit a nobis esse peccata nostra. *Ad* Scdm altitudine celi a terra: confirmavit domin⁹ misericordiā suam super nos. *Ad* Bixi quare: *Ad* Propter p̄tectionē. *Ad* Unde: *Ad* Quātum distat oriens ab occidente: longe fecit a nobis esse peccata nostra. *Ad* Nouerunt qui sacramēta sciunt: tamen qd̄ omnes audire possunt dico. *Ad* Quādo peccatū remittit: occidunt peccata tua: oritur gratia tua. *Ad* Peccata tua tanqz in occasu sunt: grā q̄ liberaris i ortu ē. *Ad* Veritas de terra orta ē. *Ad* Quid ē veritas de terra orta ē: *Ad* Haec est grā tua: occidunt peccata tua: inouaris quodāmodo. *Ad* Ad ortū attēdere debes: ab occasu auerti debes. *Ad* Auertere a patris tuis: cōuertere ad grāz dei. *Ad* Illis occidēb⁹ surgis et p̄ficis. *Ad* Sz ps celi q̄ surgit: rursū i occasū it. *Ad* Nō vndecūqz p̄nt similitudines duci ad p̄fectū: p̄nt collinari ipse res reb⁹ ad qz

Alia lra.
t ppetuū.
t cōminabit.

Alia lra.
t corroborant

t se.

Alia lra.
t ortus.
t nō habet.
t iniquitates
sras.

adhibentur: sicut dixi de aquila: sicut de lu-
na: sic et hic: occidit pars vna celi ouis alte-
ra: sed pars que oritur mo post duodecim
horas occasura est. **Mo** sic e gratia q nobis
ouis: Et peccata in eternu occidit: et gratia
in eternu manet. **Quare aut:** Quatu distat
oues ab occidete: tantu longe fecit a nobis
peccata nra: vt illa occidat: et gratia oriat:
Quare putatis: **Sicut miseret pa-**
ter filijs: sic miseret e dñs timeti-
buz eu. **Ja** seuiat quatu vult: pater est.
Sed flagellauit nos: et afflixit nos: et cotri-
uit nos: pater e. **Fili** si ploras: s; patre plo-
ra: noli cum indignatione: noli cu typo sup-
bie. **Mo** pateris vnde plagis medicina est
no pena: castigatio e no danatio. **Noli** re-
pellere flagellu: si no vis repelli ab heredi-
tate. **Noli** attedere qua pena habeas in fla-
gello: sed que locu in testameto. **Sicut** mi-
seret pater filijs: sic miserat est dñs timeti-
bus eum. **Am** ipe cognouit figmen-
tu nostru. **Id** est infirmitate nostra. **Noli**
uit quid fecerit: quod lapsum sit: quod reficie-
dum sit: quod adoptandu: quod ditandu sit.
Ecce facti sumus d limo: **Hum** homo de ter-
ra terrenus: secundus homo de celo celestis.
Ad sit et filius suum qui factus est secundus
homo: qui ante omnia deus. **Secundus**. n.
in aduetu: por in reditu. **Post** multos mor-
tu e: ante omes resurrexit. **Ipe** eni cogno-
uit figmentu nostru. **Mo** figmentu: **Mos**.
Unde loqueris: qz cognouit: **Quia** mise-
ratus est. **Admemento** quia puluis
sumus: **Ad** ipm deum couersus: ait: me-
meto: quasi obliuiscat de. **Sic** cognoscit:
sic cognouit vt no obliuiscat. **Sed** quid e
memeto: **Perseueret** erga nos misericor-
dia tua. **Cognouisti** figmentu nostru quo-
damodo: ne obliuiscaris figmentu nostru:
ne obliuiscamur gratiaz tua. **Admemento** qa
puluis sumus. **Homo** tanqz fenū dies
illius. **Attendat** qd sit ho no supbiat: ho
tanqz fenū dies illi. **Quid** supbit fenū ad
temp: mo florens: post paululu arecens:
Quid supbit fenum ad temp viges: et hoc
ad paruū temp donec sol candescat: **Bo-**
nu est q nobis: vt misericordia ipi sit super
nos: et d e feno aurū faciat. **Ma** homo tanqz
fenum dies eius. **Sicut** flos agri ita
effloret. **Totus** splendor generis hūa-
ni: honores: ptates: diuitie: tyri: mine: tu-
mores: flos feni est. **Floret** illa dom: et ma-
gna domus: floret illa familia: et qz multis
floret: aut qz multi annis viuūt: **Adulti** an-

ni tibi: breue temp deo. **Beus** non sic nu-
merat: quod numeras. **In** compatiōe lon-
gorū et longe viuentiū seculoz: omnis flos
cuiuscūqz dom sic est: quod flos agri. **Uix**
e ānua omis pulchritudo āni. **Quicqd** ibi
viget: quicqd ibi candet: quicquid ibi pul-
chrū est non pannuat: imo p totū ānū du-
ci non potest. **Q** exiguo tempore trāseunt
flores: et hoc est pulchrū i herbis: **Hoc** qd
valde pulchrū est: hoc cito cadit. **Omnis**
caro fenuz et claritas hominis vt flos feni.
Fenum aruit: et flos decedit: verbū autem
domini manet in eternuz. **Quia** q quod pat
cognouit figmentū nostrū: quia fenū sumus
et ad temp flozere possumus: misit nobis ver-
bum suū: et verbum suum quod manet in-
eternū feno qd no manet in eternū fratrem
fecit. **Natura** vnigenitum: vniciū natuz de
substātia sua fratre adoptatis tot fratrib se-
cit. **Noli** mirari: qz pnceps eris eternitatis
illi: factus ipse prior pnceps feni tui. **Mo**
excelsū e a te tibi no denegauit: qui qd hūi-
le erat ex te suscepit. **Ergo** hō qtu ad hōi-
nē attinet: sicut fenū dies ei: sicut flos agri
ita flozabit. **Quonia** spiritus ptransi-
bit in teo et no erit: et no cognoscet
amplius locum suum. **Quasi** quedaz
perditio: quasi interitus quidaz. **Ecce** qui
se inflat: ecce qui tumet: ecce qui se extollit.
Spiritus ptransiet in eo: et non erit: et no co-
gnoscet amplius locū suum. **Tudete** quo-
tidie morientes: et hoc erit totum: ipse erit fi-
nis. **Non** alloquit enim fenuz: sed propter
quod et verbū fenum factum est. **Tu** enim
homo: propter te autem et verbum factum
est homo. **Tu** caro: et propter te verbū ca-
ro factum est. **Omnis** caro fenum: et ver-
bum caro est factum. **Quanta** ergo spes fe-
ni: quādo verbum caro factū est: **Illud** qd
manet in eternuz: non dedignatum est sus-
cipere fenum: ne de se desperaret fenum.
Ergo qd ad te attēdis: hūilitatē tuā cogi-
ta: puluerē tuū cogita: noli extolli. **Quic-**
qd meli eris: gratia illi eris: misericōdia illius
eris. **Audi** eni qd sequit. **Misericor-**
dia vo domini in seculo et in secu-
lum: sup timentes eum. **Qui** non ti-
metis eum fenum: et in feno: et in tormento
cū feno eritis. **Resurget** enim caro ad tor-
mentū: gaudeant illi qui timent eum: quia
super eos misericordia eius. **Et iusti-**
cia eius super filios filiorum: **Re-**
tributionē dicit: super filios filioz. **Q** multi
sunt serui dei no habētes filios: quātomū

Alia lra.
t Quō.
t filioz.
t se.

Alia lra.
Recordat
sqm.

Alia lra.
t figur.
t eius.

Alia lra.
t tanqz.
t sic.

Alia lra.
t illo.
t subsistet.

Alia lra.
t autē.
t ab eterno et
vsqz internū.

Alia lra.
t illi in

Alia lra. t bis q seruat.

Alia lra. t memores sut madacoꝝ ipsi ad faciendū

Alia lra. t sedē suā.

Alia lra. t ipsius omibꝝ.

Alia lra. t oño. t nō habet. t virtute. t illius.

t oño. t qui facitis. t eius.

filios filiorū: Sed filios nostros dicit opa nostra: filios filiorū mercedē operū nostro rū. **Iusticia eius sup filios filiorum. Custodientibus testamentū eius.** Videant ne putent omnes ad se ptinere quod dictū est: **Eligant cū licet. Custodientibus inquit testamentū eius. Et memoria retinētibus mādata eius: vt faciāt ea.** Jā te disponebas extollere: et forte red dere mibi psalteriū: qđ ego non teneo: aut totā legē memoriter pnunciare. Plane in memoria melior me: melior quouis iusto. **Iustus ad verbū legē nō tenet. Sed vidē vt pcepta teneas. Sed quō teneas: Non memoria: sed vita. Memoria retinēbus mādata eius: nō vt reddāt ea: sed vt faciāt ea.** Jam forte mō pturbatur vniuscuiusqꝫ anima: **Quis tenet oīa mādata dei? Quis tenet oēs litteras dei? Ecce volo nō solum memoria tenere: sed et opibus meis facere. Sed quis tenet oīa memoria? Noli timere nō te onerat: in duobꝫ pceptis tota lex pendet et pphete. Sed totā legem volo tenere. Tene si potes. Quādo potes: quō potes? Quācūqꝫ paginā interrogaueris: hoc tibi respōdebit. Quod tenes: tene: caritatē tene: Finis pcepti ē caritas. Noli cogitare de multitudine ramorū: radicē tene et tota arbor in te est. Et memoria retinētibus mādata eius: vt faciant ea.** **Domini parauit in celo thronū suum: Quis nisi christꝫ parauit in celo thronū suū? Qui descēdit et ascēdit: qđ mortuꝫ est et resurrexit: Qui hominē assumptū in celū leuauit: ipse parauit in celo thronū suum. Thronꝫ est sedes iudicis. Obseruate qđ que audistis: quia parauit in celo thronū suū. Faciat qđ vult quisqꝫ in terra: nō erit impunitū peccatuz: nō erit infructuosa iusticia: qz dñs qui ante thronū iudicis hominis irrisus est: in celo parauit thronū suū. Bñs in celo parauit thronū suū. Et regnū eius omnīū dñabit. **Domini est regnū: et ipse dñabit gentiū. Et regnū eius omnīū dñabit. Benedicite dñm omnes angeli eiꝫ: potentes fortitudine facientes verbū eius. Ergo tu verbo dei nōdum iustus es: aut fidelis: nisi cū facis. Potētes fortitudine: facientes verbū eius. Ad audiendā vocē sermonū eiꝫ. **Bndicite dominū omnes virtutes eiꝫ: ministri eiꝫ facietes voluntatē ipsius. Oēs angeli: omnes potētes fortitudine facietes verbū eius: omnes virtutes eius: omnes mini******

stri eius facientes voluntatē ipsius: vos bñ dicite dominū. Omnes em̄ male viuētes: et si lingua taceāt: vita domino maledicūt. **Quid pdest: qz hymnū cantat lingua tua: si sacrilegiū exalat vita tua: Male viuēdo multas linguas misisti in blasphemā. Lingua vacat hymno: et ceteri te intuentiū vacant blasphemijs. Si ergo vis benedicere dominū: fac verbū eius: fac voluntatē eiꝫ. In petra edifica: non in arena. Audire et non facere: in arena edificare est. Audire et facere: in petra edificare ē. Nec facere: nec audire: nihil edificare est. Si in arena edifi cas: ruinam edifi cas: si nihil edifi cas expositꝫ pluuię: fluminibꝫ: ventis ante rapie ris qꝫ steteri. Ergo nō est cessandū: sed edifi cādū: nec sic edificandū: vt ruina edifice tur: sed in petra edificandū: vt temptatio non euertat. Si sic est: benedic dominū: si nō est sic: noli blandiri lingue tue. Citā tuā interroga: ipa tibi respondeat. Inuenis qđ sis mali: gemit: confitere: pfectio tua potest dominū benedicere: se mutatio tua in bñ dictione pscueret. **Benedicite domi nū oīa opera eius in omni loco do minationis eius: Ergo in omni loco: ibi non benedicatur: vbi non dominatur. In omni loco dominationis eius. Ne forte ali quis dicat: Nō possum bñdicere dominū in oriente: quia ad occidentē pfectus ē: Aut non possum in occidente: quia in oriente ē: non ab oriente et occidente: non a desertis montibus: quoniā deus iudex est. Sic vbi qꝫ est: vt vbiqꝫ benedicat: sic vndiqꝫ est vt illi vndiqꝫ iubilet: sic vndiqꝫ benedicatur: vt vndiqꝫ bene viuatur. Benedicite domi nū omnia opera eius: quia cum ceperis in bona vita benedicere dominū: omnia ope ra eius eum benedicūt: nō merita tua. Ipe enim per te et in te bonū operat: dicēte apo stolo: **Cū timore et tremore vestra ipsorum salutem operamini. Deus em̄ est qui ope ratur in vobis: Ergo ne te extuleris: qui fa cis verbum eius: qui facis voluntatē eius: voluit te hūiliari respiciendo gratiam eius vnde hoc cōsecutꝫ es. In omni loco domi nationis eius. Benedic anima mea dominum. Ipe vltimus versus est: qui primus. Benedictio a capite: benectio in fine. A benedictione pfecti sumus: ad benedictionē redeamus: in benedictione regnemus.** **Explicit Tractatus de ps. CII. Incipit Tractatus de ps. CIII.******

Alia lra. t oño.

Alia lra. t oño. t nō habet. t virtute. t illius. t oño. t qui facitis. t eius.

Alia lra. t oño. t nō habet. t virtute. t illius. t oño. t qui facitis. t eius.

Alia lra. t oño. t nō habet. t virtute. t illius. t oño. t qui facitis. t eius.

Sermo primus de prima parte psal-
mi. Prefatio.

De quidem nudi tertiano quantum me-
minisse dignamur: abundanter refecti
estis. Sed quia nos etiam post longum
sermonem avidissime dimissisti: non putavimus
sanctitatem vestram hodierni diei debito frau-
danda: ut hoc sit de debito: illud de lucro.
Psalmus qui lectus est: prope totus figuris
rerum mysticisq; coteritur: et opus habet non
solum nostrum: sed etiam vestrum non parva inten-
tione: quibus etiam cuncta que dicta sunt: possint
ad litteram religiose accipi. Enumerant enim
et si non omnia: multa tamen opera dei: que nota sunt
omnibus intuitibus: qui norunt et ex his que fa-
cta sunt: et vident illi inuisibilia intellectu
cospicere. Evidem enim fabricam mundi am-
plam quadam ex celo et terra et omnium que in eis
sunt. Et ex huius fabricae magnitudine ac pul-
chritudine fabricatoris ipsius inestimabilem
magnitudinem et pulchritudinem: et si nondum vi-
demus: iam tamen amamus. Non enim cessavit qui
nondum potest nostri cordis puritate conspici: aut
oculos nostros ponere opera sua: ut videntes que
possumus: animum que videre non possumus: ut
ipsius amoris merito aliquando videre possimus.
Tamen in omnibus que dicta sunt: querendus est etiam
intellectus spiritualis: ad quem perscrutandum:
adiuvabunt nos in christi nomine desideria
vestra: quibus quasi manibus inuisibilibus ad in-
uisibilem ianuam pulsatis: ut inuisibiliter nobis
aperiat: et inuisibiliter intretis: et inuisibiliter sa-
nemini. Ergo dicamus omnes.

Expósito eiusdem partis.

Benedic anima mea dominum:
Alloquamur oes animam nostram:
que omnium nostram anima: per unam fidem
vna anima est. Et omnes nos quicumque in
christum credimus: propter unitatem corporis eius
vnus homo sumus. Benedic anima nostra do-
minum: pro tantis beneficiis eius: pro tam multis
et magnis muneribus gratiarum eius: que
munera invenimus in hoc psalmo intenti: et
excussa nebula carnalis cogitationis: quantum
possumus erecta mente: et quantum possumus di-
recta acie: et quantum possumus puro oculo cor-
dis nostri: quantum non impedit presens vi-
ta: quantum non occupat rerum presentium deside-
ria: quantum non excecatur cupiditas seculi. Ere-
cti ergo audituri sumus magna: leta et pulchra:
desiderabilia: et plena leticie gaudiorumque
munera eius: que iam ille qui conceperat istum
psalmum videbat animo: Et ipse visionis ex-
ultatione ructabat dicens: Benedic anima mea

dominum. Bene deus meus magnificatus
es nimis. Et deus magnifica que dicitur
est. In quibus magnificis: non utique nisi ille
laudandus est auctor omnium magnificorum.

Confessionem et decorem induisti: O
domine deus meus que magnificatus es nimis: vnde
magnificatus es nimis: Nonne semper magnus?
Nonne semper magnificus? Numquid perfectus non
es ut crescas: Numquid deficiis: ut aliquando mi-
nuaris? Sed quia es quod es: et vere es: utique no-
men tuum dixisti famulo tuo Moysi: Ego
sum qui sum: utique magnus es: et magnitudo
tua sempiterna est: nec cepit: nec desinit: nec
ab initio temporis incipit: nec usque ad finem temporis
excurrit: nec in medio aliquid patitur: incommu-
tabilis enim magnitudo est. Quod ergo magnifi-
catus es nimis: Alius psalmus admonet nos.
Aut enim: Adificata est scientia tua ex me. Si re-
cte dicit: mirificata est scientia tua ex me: re-
cte dicit: magnificatus es nimis domine deus meus
ex me. Sed hoc adhuc est querendus: Ex me
magnificatus deus meus? Ex me ergo magnus fit.
Bocet nos aliquid et quotidiana oratio salu-
tis nostre: Sanctificet nomen tuum: quoti-
die petimus: quotidie rogamus ut fiat. Si
nos quisque interroget: quid est quod petitis: ut
sanctificet nomen dei: aliquando enim sanctum non
est ut modo sanctificet: et tamen nisi velimus
fieri: non peterem ut fieret. Alia enim gratu-
latio: alia oratio. Gratulamur ex eo quod est:
oramus ut sit quod nondum est. Quid est ergo: san-
ctificet nomen tuum? Et intelligamus quod hic di-
ctum est: Bene deus meus magnificatus es ni-
mis: hoc est: sanctificet nomen tuum: sanctum
sit apud homines nomen tuum. Sanctum est enim
semper nomen tuum: sed quibusdam immundis
nondum est sanctum nomen tuum. Dicit. n. apulus:
Oia munda mundis: immundis autem et infide-
libus nihil est mundum. Si in mundis et infideli-
bus nihil est mundum: quero causas. Sed quibus-
dam immundis nondum est causa: sed polluta
sunt inquit eorum et mens et conscientia. Si nihil
est mundum eis nec deus: nisi forte putat mundum
videri deum illis qui quotidie blasphemant
eum. Si mundum est placeat: si placet laudet. Si
autem blasphematur displicet: et si displicet: quod
tibi pro mundum esse que tibi displicet: Quid ergo ro-
gamus: Sanctificet nomen tuum: in illis homi-
nibus: qui per infidelitatem nondum habent no-
men dei sanctum: quibus nondum est ille sanctus
qui per se et in se et in sanctis suis sanctus est:
Rogamus pro genere humano: rogamus
pro orbe terrarum: pro omnibus gentibus quotidie
sedentibus et disputantibus: quia non rectus

Alia fra.
I vehementer.

Alia fra.
I dno.

Marginal notes on the left side of the page, including the number 'CII' at the top and various small text fragments.